و.ا. لنین

دګوند تشکیلات او ګوندي ادبیات

Ketabton.com

ګډه ژباړه: وياړ او زيړ افغان

(c) ketabton.com: The Digital Library

و.ا.لنین

د گوند تشکیلات او گوندي ادبیات

ګډه ژباړه:وياړ او زيرړ افغان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګوند تشکيلات او ګوندي ادبيات

و.ا. لنين

ګډه ژباړه:وياړ او زيړ افغان

برېښنايي خپرېدنه: لیندی ۱۴۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دگوند تشکیلات او گوندي ادبيات[۱]

(۱۹۰۵)

د اوکتوبر تر انقلاب [۲] وروسته نويو رامنځ ته شويو موقعيتونو سوسيال دېموکراسی ته د گوندي ادبياتو مسئله مطرح کړې ده. د قانوني او غير قانوني خپرونو تر منځ توپير، دا د روسيې د فيوډالي استبداد د پېر غمجن ميراث له منځه تلونکی دی. خو لا يې بشپړه له منځه تللو ته ډېر وخت پاتې دی. زموږ د لومړي وزير رياکاره دولت لا په لېونتوب بوخت دی، تر دی چې د روسيې کارگري بولتين «ازويستيا سوويتا رابوچيت دېپوتاتو» [۳] لا هم په «غيرقانوني» ډول چاپېږي.دا د مخنيوي احمقانه هڅې، چې دولت يې د پلي کولو توان هم نلري، د دولت د رسوايی او د لا ډېرو سختو اخلاقي گوزارونو برسېره بله پايله نلري.

تر هغو چې د قانوني او غيرقانوني خپرونو تر منځ توپير شتون لاره، د گوندي او غير گوندي خپرونو د مسئلې په اړه په ډېرې سادگی، په ډېرې ناسمتيا او په غير طبيعي ډول پرېکړه کېدله. ولې چې ټولې غيرقانوني خپرونې گوندي خپرونې وې، چې د گوندي تشکيلاتو په وسيله چاپ او اداره يې هم د هغو ډلو په لاس کې وه، چې په بېلابېلو بڼو د گوند کارگرو فعالينو د ډلو سره په اړيکو کې وو. ټولې قانوني خپرونې غير گوندي خپرونې وې - څکه چې گوندونه ممنوع شوي وو، خو هرې يوې دې يا هغه گوند ته «ميلان» لرلو. په داسې موقعيت کې له غير طبيعي اتحادونو، عجيبه او ناآشنا «شريکانو» او کاذبه پوښښي تدبيرونو څخه ډډه کول ناشوني وو. د هغو کسانو اجباري احتياط چې غوښتل يې گوندي اندونه بيان کړي د هغو کسانو له اومه تفکر يا ذهني ډارنتيا سره مدغمه شوه، چې دې اندونه ته لا نه و رسيدلي او په واقعيت کې د گوند غړي نه وو.

د آسوپيين[۱] (Aesopian) ژبې کرکېجنه دوره، ادبي اسارت، مريي وزمه وېناوې او ايډيولوژيکه غلامي! پرولتاريا پر دې ناپاکه فضا باندې، چې په روسيې کې يې هر ژوندی او تاند

---

۱) آسوپيين هغه رمزناکه ژبه وه چې د سانسور د مخنيوی لپاره اکثراً له غيرقانوني خوځښتونو لخواکارېدله. دا اصطلاح د آيسوپ له نوم څخه سرچينه اخلي، چې د لرغوني يونان د رمزي ژبې يو افسانه ليکونکی و. د آسوپيين ژبې اصطلاح

(c) ketabton.com: The Digital Library

شی له منځه وړلو، د پای سور ټکی کېښود، خو پرولتاریا د روسیې لپاره لا نیمایي آزادي لاس ته راوړې.

انقلاب لا ندی بشپړ شوی. په داسې حال کې چې تزار د انقلاب د ماتولو ځواک نلري، انقلاب هم لا د تزار د ماتولو لپاره کافي ځواک ته ندی رسیدلی. مونږ په یوه داسې مهال کې ژوند کوو، چې هر چېرې او په هر څه کې د څرګندې، روښاني، سیده او استوارې ګوندي روحیې او د مخفي، پټ، «دیپلوماتیک» او غیرصادقانه «قانونتیا» تر منځ یو غیرطبیعي ترکیب شتون لري. دا غیر طبیعي ترکیب حتی زمونږ په ورځپاڼو کې محسوسیږي: د سوسیال دیموکراسی د دې استبداد په هکله چې د منځلارې لیبرالې بورژوایي خپرونې ممنوع کوي، د ښاغلي ګوچکوف (Guchkov) [٤] د ټولو ملنډو سره سره. واقعیت دا دی چې لا تر اوسه د روسیې د سوسیال دیموکراسی کارګر ګوند مرکزي ارګان «پرولتاری»[٥] د استبدادي او پولیس ځپلی روسیې له ټولو دروازو څخه بهر خپریږي.

هر څه چې وي نیمګری انقلاب مونږ ټول دې ته اړباسي، چې هر څه له نوې سیاسي کرښې سره سم سملاسي تنظیم کړو. که نني ادبیات، ان هغه چې په "قانوني" توګه خپریږي نهه پر لسمه برخه یې ګوندي ادبیات وي، باید ټول په ګوندي ادبیاتو بدل شي، د بورژوازي د دودونو، د بورژوازي د ګټندویه سوداګریزه مطبوعاتو، د بورژوازي د ادبي کارنامو جوړولو او اندیویدالیزم، د «اشرافي انارشیزم» او سود لاس ته راوړنې په وړاندې، سوسیالیسته پرولتاریا باید د ګوندي ادبیاتو اصول وړاندې کړي، دا اصول باید متکامل کړي او تر وروستي کچې پورې یې په بشپړه او په ټوله مانا یې پلی کړي.

د ګوندي ادبیاتو اصول څه دي؟ نه یوازې دا، چې د سوسیالیستي پرولتاریا لپاره ادبي چارې نباید د انفرادي کسانو او یا ګروپونو د بډایولو سرچینه واوسي، بلکې نباید اصلن انفرادي مسئله واوسي، چې د پرولتاریا له مشترک هدف څخه خپلواک وي. مړه دې وي غیر ګوندي لیکوالان! مړه دې وي ځبرادیبان! ادبیات باید د پرولتاریا د مشترک هدف برخه وګرځي، د یوه متحد، لوی

لومړی ځل په نولسمې پېړی کې روسي لیکوال، میخاییل سلتیکوف شیدرین د تزار وخت د ټولنیزو ناخوالو باندې د ملنډو وهلو په موخه وکاروله چې لیکنې یې د تزار له سانسور خوندي پاتې شي، ځکه د هغه د دې ژبې اصلي هدف د تزار مسخره کول و. پښتو.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوسیال دېموکراتیک میکانیسم په هغه "دندانه داره څرخ او پېچ" بدل شي، کوم چې په سیاسي پوهې سمبالې ټولې کارګرې طبقې لخوا په خوځښت راځي. ادبیات باید د سوسیال دېموکراتیک ګوند د کار منظمه، پلان شوی او نه جلا کېدونکی برخه وګرځي.

یو آلمانی متل وایي، "هره پرتله نیمګړتیاوې لري". همدا ډول د یوه دندانه داره څرخ سره د ادبیاتو او د یوه میکانیزم سره د یوه ژوندي غورځنګ کومه پرتله چې ما کړې، نیمګړې ده. زه په جرأت ویلی شم چې په هر صورت شته داسې هیستېریک روښاندي، چې د دې پرتلې په تړاو به انګولاوې وکړي، چې ګنې د اندونو آزاده مبارزه، د نېوکې آزادي، د ادبي خلاقیت آزادي او داسې نورو ته په سپکه ګورم، وژنم یې او "بروکراتیزه" کوم یې. داسې یو اعتراض په حقیقت کې د بورژوایي - روښانده اندویدوالیزم څخه پرته بل څه نه دي. په دې کې شک نشته چې ادبیات تر ټولو لږ د میکانیکي انډول او هم سطحه کولو تابع، بلکې زیات پر اقلیت باندې د ټولنې د اکثریت د حاکمیت تابع دي، په دې کې شک نشته چې په دې برخه کې باید شخصي ابتکار، فردي تمایل، اند او تخیل، بڼې او منځپانګې ته پراخه ډګر ورکړل شي. د دې مسایلو څخه څوک انکار نه کوي خو همدا مسایل په سادګۍ سره څرګندوي، چې د پرولتاریا ګوند د مرام ادبي اړخ له نورو اړخونو سره په میکانیکي ډول نشو کولای برابر وګڼو. دا په هر صورت د دې موضوع د رد لامل نه کیږی، چې ادبیات باید د ټولو امکاناتو او لزوماً د سوسیال دیموکرات ګوند د کار یو عنصر شي، چې له نورو عناصرو څخه نه جلا کېدونکی وي؛ که څه هم دا د بورژوازۍ او د بورژوایي دیموکراسۍ لپاره بیګانه او پردۍ ده. ورځپاڼې باید د ګوند د بېلابېلو تشکیلاتو ارګانونه وګرځي او لیکوالان یې باید په ټوله مانا د دې ګوندي د سازمانونو غړي واوسي. د خپرولو او وېشلو مرکزونه ،کتابپلورنځي او لوستلخونې، کتابتونونه او ورته نور بنسټونه ټول باید د ګوند تر کنترول لاندې وي. متشکله سوسیالیستي پرولتاریا باید دا ټول کار په پام کې ونیسي، په بشپړه توګه یې وڅاري او له پیل څخه تر پایه پورې، پرته له استثنا د ژوندۍ پرولتاریا روانه موخه په هغه کې تزریق کړي، او پدې توګه د زاړه، نیم اوبلوموف [۵]، نیم سوداګریز روسي پرنسیپ زمینه له مینځه ویسي چې: لیکوال دی ولیکي، لوستونکي دی ولولي.

البته چې مونږ دا وړاندیز نه کوو چې دا ټول بدلونونه په ادبي آثارو کې، چې د آسیایي سانسور او اروپائي بورژوازۍ لخوا ککړ شوي، په یوه ځل تر سره شي. موږ ته وړ نه ده، چې له هر ستندرد شوي سیستم څخه ملاتړ وکړو او یا وغواړو مشکل په څو فرمانونو حل کړو، تر مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې شوې وچې طرحې په دې اړوند زمونږ په درد نه لګيږي، هغه څه چې اړين دي، دا دي، چې زمونږ ټول ګوند او په ټولې روسيې کې په سياسي پوهه سمباله سوسيال ديموکراتيکه پرولتاريا بايد د دې نوې مسئلې په اړه خبر شي، په ښکاره توګه يې ځانګړې کړي او هر چېرې د هغه د حل په هڅه کې واوسي. د فيوډالي سانسور له اسارت څخه وروسته مونږ لېوالتيا نلرو چې د بورژوازی د سوداګريزه ادبي اړيکو بنديوان واوسو او کيږو به هم نه. مونږ غواړو او بايد هم آزاد ادبيات رامنځ ته کړو، نه يوازې د پليس له منګولو څخه آزاد، بلکې د سرمايې له بنده هم آزاد، له کارنامې جوړولو او تر ټولو پورته د بورژوايي انارشيستی اندويدواليسم څخه آزاد ادبيات.

دا وروستنۍ کلمې کېدای شي لږ څه متناقضه او ان لوستونکي ته يو ډول اهانت غوندې ښکاره شي.کېدای شي ځينې روښاندي، د آزادۍ يو تود اتل، چيغه ووهي: څه! تاسو غواړئ پر ادبي کار، پر داسې ظريفه او فردي ښکارنده جمعي کنټرول وتپئ! تاسو غواړئ کارګران د پوهې، فلسفې او ښکلا پېژندنې مسئلو په اړه د رايو په اکثريت سره پرېکړه وکړي! تاسو د مطلق انفرادي فکري کار له مطلقې آزادۍ څخه انکار کووی!

ښاغلو، آرام شئ! تر ټولو لومړی، موږ له ګوندي ادبياتو او هغه د ګوند تر کنترول لاندې راوستلو په اړه غږيږو. هر څوك آزاد دی، چې پرته له محدوديته هر څه چې غواړي ووايي او يا ويې وليکي. خو هر داوطلبانه سازمان (د ګوند په ګډون) هم آزادي لري، هغه غړي، چې د ګوند د نوم په کارولو سره د ګوند ضد عقايدو څخه ملاتړ کوي، له ګونده وشړي. د بيان او خپرونو آزادي بايد بشپړه وي، خو په دې صورت کې بايد د ټولنو آزادي هم بشپړه وي. زه مجبور يم د بيان د آزادۍ په نامه تاسوته بشپړه حق در کړم، چې کوکې ووهئ، درواغ ووایاست او د خپل زړه خبرې وليکي، خو تاسو هم د ټولنو د آزادۍ په نامه مجبور ياست چې ما ته حق راکړئ، چې په يوه سازمان کې د دې يا هغې عقيدې لرونکي سره يوځای يا ترې بېل شم. ګوند يو داوطلبانه سازمان دی ، چې که چېرې ځان له هغو خلکو پاک نکړي چې د ګوند ضد نظراتو څخه ملاتړ کوي، نو په ناچاره به لمړی په ايديولوژيکي لحاظ او بيا په فزيکي لحاظ پاشل کيږي. د ګوندي او ګوندي ضدو عناصرو تر منځ د بريد کرښې د ټاکلو لپاره د ګوند کړنلاره، د تاکتيکونو په اړه د ګوند پرېکړې او مقررې او بلاخره د انترناسيوناليستي سوسيال ديموکراسۍ او د پرولتاريا د داوطلبانه انترناسيوناليستي ټولنو ګرده تجربه شته دې، کوم چې په دوامداره توګه خپلو ګوندونو ته داسې انفرادي عناصر او ګرايشات راننباسي چې نه بشپړه استواري لري، نه بشپړ مارکسيستان دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نه هم په بشپړه توګه سم دي، خو بلې خوا ته په دوامداره توګه هر څه موده وروسته د خپلو غړو «تصفيه» ترسره کوي. ګورئ، چې مونږ هم په ګوند که د ننه د بورژوائي "انتقاد د آزادۍ" له پلويانو سره مخ يوو. زمونږ ګوند اوس په سرعت سره په ولسي ګوند د بدلېدلو په حال کې دی، چې ناڅاپه په يو علني سازمان د بدلېدلو لورې ته درومي او ناچاره ډېر کسان به موږ سره يوځای شي چې (د مارکسيستي ليد له مخې) به متناقض اندونه ولري، شايد موږ سره ځينې مسيحيان او ان ځينې متصوفين يوځای شي. مونږ سالمې معدې لرو، مونږ د ډبرو په څېر کلک مارکسيستان يو. مونږ به دا متناقض عناصر هضم کړو. په ګوند کې دننه د اند آزادي او د نېوکې آزادي به مونږ هېڅکله پرې نه ږدي چې په دواطلبانه سازمانونو کې، چې د ګوندونو په نامه پېژندل کيږي، د خلکو د سازماندهي لپاره آزادي لرل هېر کړو.

دوهم، تاسي بورژوا اندويدياليستانو ته بايد ووايو، چې ستاسو خبرې د مطلقې آزادۍ په اړه يوازې نړه منافقت دی. په يوه ټولنه کې چې بنسټ يې د پيسو پر ځواک ايښودل شوی، په يوه ټولنه کې، چې کارګرې پرګنې يې په بېوزلۍ کې ژوند تېروي، او د شتمنو يوه کوچنۍ ډله پرازيتي ژوند کوي، کېدای نشي چې يوه واقعي او موثره "آزادي" شتون ولري. ښاغليه ليکواله، آيا ته له خپل بورژوا خپرندوی څخه آزاد يې؟ له خپلو بورژوا لوستونکو څخه آزاد يې، چې له تا په ليکنو کې شهوت پارونکي رومانونه[٦] او تصويرونه او په «سپېڅلي» تجسمی هنر کې د «متمم» په توګه درڅخه فحشا غواړي؟ دا مطلقه آزادي يو بورژوايي يا انارشيستي عبارت دی(له هغه ځايه چې د نړې ليد په توګه انارشيسم د بورژوازۍ فلسفې اوښتې بڼه ده). تاسو نشئ کولای، چې هم په ټولنه کې ژوند وکړئ او هم له هغې څخه آزاد واوسئ. د بورژوا ليکوال، هنرمند او لوبغاړي آزادي هغه ماسک (يا رياکارانه ماسک) دی چې د پيسو په کڅوړ و، درغلی او فحشا پوری تړلی دی.

او مونږ سوسياليستان به دا منافقت بربنډ او دا دروغجن ليبلونه به څېري کړو، نه د دې لپاره، چې غيرطبقاتي ادبيات او هنر ترلاسه کړو (چې دا به يوازې له سوسياليزم څخه وروسته په غير طبقاتي ټولنه کې شوني وي)، بلکې د دې رياکارانه آزادو ادبياتو سره د مقابلې لپاره، چې په واقعيت کې په بورژازۍ پورې تړلي ادبيات دي او واقعاً آزادو ادبياتو لپاره، چې په ښکاره توګه به له پرولتاريا سره تړاو ولري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به آزاد ادبیات وي، ولې چې نه به حرص او نه به د کارنامو جوړولو، بلکې د سوسیالیزم مفکوره او له زیارکښانو سره خواخوږي به په متداومه توګه نوي ځواکونه د دوی کرښو ته راجذب کړي. دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو مشهورو لوبغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي چې له مړښته کانګی ورځي او نه به د هغو «له لس زروه پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي، چې د خپل بدن د وازګو د خوسا کېدو ځخه کړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسګونو میلیونونو زیارکښانو - دا د هېواد ګلانو، دا د هېواد ځواک او دا د هېواد راتلونکې - په چوپړ کې به وي. دا به آزاد ادبیات وي، چې د انسانیت انقلابی تفکر وروستی کلام به د سوسیالیستي پرولتاریا د تجربې او ژوندي کار په مرسته بډایه کړي او د تېرې تجربې (علمي سوسیالیزم، له ابتدایي، اوتوپیستي بڼو څخه د سوسیالیزم تر تکامله پورې) او د اوسنۍ تجربې (د ملګرو کارګرانو اوسنی مبارزې) تر منځ به تلپاتې متقابل اثر رامینځ ته کړي.

نو لاس په کار شئ ملګرو! زمونږ مخې ته یوه ستونزمنه او نوې دنده پرته ده، خو ستره او مقدسه دنده - د سوسیال دېموکراتو کارګرانو د غورځنګ سره نه بېلېدوکې پراخه، هراړخیزه، او متنوع ادبیاتو ته باید سازمان ورکړو. ګرد سوسیال دېموکراتیکه ادبیات باید په ګوندي ادبیاتو بدل شي. ټولې ورځپاڼې، مجلې، خپرندوی مرکزونه باید سملاسي خپل کار له سره تنظیم کړي، چې د داسې وضعیت لامل شي چې دا خپروني په دې یا هغه بڼه د ګوند په دې یا هغه سازمان کې مدغمې شي. یوازې هغه وخت به "سوسیال دېموکراتیکه" ادبیات سوسیال دېموکراتیکه ادبیات شي، یوازې هغه وخت به وکولای شي خپله دنده ترسره کړي او ان د بورژوایي ټولنې په چوکاټ کې به وتوانېږي، چې د بورژوازۍ له مریی توب څخه خلاص شي او د واقعاً پرمختللې او کاملاً انقلابي طبقې له غورځنګ سره مدغم شي. [٧].

یادښتونه

[١] د ګوند تشکیلات او ګوندي ادبیاتو په بنستیزه لیکنه کې، چې په هغې کې و.ا. لنین د ګوندي ادبیاتو پرنسیب څرګندوي، د ګوند په بشپړ کار کې د ایدیالوژیکې مبارزې ځای ټاکي او د حزبیت او د ادبي او هنري خلاقیت مسئله په بنستیزه توګه د پرولتاریا له دریځ له مخې روښانوي. دا لیکنه د ١٩٠٥م کال د نوامبر په ١٣مه د نوایا شیزن په ١٢مه ګڼه کې خپره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوایا شیزن (نوی ژوند-Nowaja Shisn) – لمړی بلشویکي قانوني ورځپاڼه، چې د ۱۹۰۵م کال د اکتوبر له ۲۷مې (د نوامبر له ۹مې) د دسمبر تر ۳مې (۱٦مې) په پېټربورګ کې خپره شوه، په رسمي توګه د نوایا شیزن مسئول مدیر شاعر ن. م. مینسکي (N.M. Minski) و او خپرونکې مدیره يې مېرمن م. ف. اندرېیوا (M.F. Andrejewa) وه. وروسته له هغه، چې و.ا. لنین د ۱۹۰۵م کال د نوامبر په پیل کې له کډوالۍ څخه راستون شوی و، ورځپاڼه د هغه تر مستقیم لارښوونې لاندې خپره شوه. نوایا شیزن عملاً د روسیې د سوسیال دېموکرات ګوند مرکزي ارګان و. د ورځپاڼې نږدې همکاران و. د. بونچ-برویېفیچ، ا. و. لوناشچارسکی، م. س. اولمینسکی ، و. و. ووروفسکي او نور وو. ماکسیم ګورکي په فعاله توګه په ورځپاڼه کې کار کاوه او له هغې سره يې مالي مرسته وکړه. په ورځپاڼه کې د و. ا. لنین ۱۴ لیکنې خپرې شوې.

نوایا شیزن ډېري وخت له غچ اخیستلو سره مخ شوې. دا ورځپاڼه د دسمبر په دوهمه د ۲۷مې ګڼې له خپرېدو وروسته د تزاري حکومت له خوا بنده شوه. ۲۸مه ګڼه يې په غیرقانونی ډول خپره شوه.

[۲] موخه د ۱۹۰۵م کال په اکتوبر کې په روسیې کې عمومي اعتصاب دی، چې تزار يې اړ کړ چې د ۱۹۰۵ کال د اکتوبر ۱۷مې مانیفست خپور کړي چې له مخې يې خلکو ته مدني آزادۍ ورکړل شوې وه. بلشویکانو د خپرونو له آزادۍ ګټه پورته او خپله ورځپاڼه يې رسمي کړه. د ۱۹۰۵ کال د دسمبر میاشتی د پوځي بلوا له ځپلو وروسته، استبدادي نظام د کارګرانو پر تشکیلاتو او ورځپاڼي بریدونه پیل کړل.

[۳] ازویستا سوویتا رابوچیچ ډېپوتاتوف - د شوروي کارګرانو د استازو خپرونه - د شوروي کارګرانو د استازو رسمي ارګان و، چې د اکتوبر له ۱۷م (۳۰م) څخه د دسمبر تر ۱۴مه (۲۷مه) پورې خپور شو او په پرله پسې توګه يې د شوراګانو د فعالیت په اړه مالومات خپرول. ورځپاڼې دایمي اداري ټیم نه درلود؛ پخپله د کارګرانو لخوا د بېلابېلو بورژوايي ورځپاڼو په چاپتونونو کې چاپېدله. ۱۰ ګڼې خپرې شوې. ۱۱مه ګڼه د چاپ پر مهال د پولیسو لخوا ضبط شوه.

[٤] ا. ی. ګوچکوف (۱۸٦۲ - ۱۹۳٦) – د سترې او سوداګریزې بورژوازي سلطنتپاله استازی و.

[٥] پرولتاري (پرولتاریا) – غیر قانوني بلشویکي اونیزه خپرونه، د روسیې د سوسیال دېموکرات کارګري ګوند مرکزي ارګان، د ګوند د ۳مې کنګرې د پرېکړې پر بنسټ رامینځ ته شوه. د ۱۹۰۵م کال د اپریل میاشتې په ۲۷مه نېټه د ګوند د مرکزي کمیټې په پلنوم (عمومي غونډه) کې و. ا. لنین د مرکزي ارګان مسئول مدیر وټاکه. پرولتاري د ۱۹۰۵م کال د مې له ۱۴مې (۲۷مې) د نومبر تر ۱۲مې (۲۵مې) په ژنیو کې خپره شوه؛ ټولې ۲٦ ګڼې خپرې شوې. پرولتاري د زاړه لنینی ایسکرا (Iskra) او بلشویکي وپریود سیاسي کرښې ته دوام ورکړ. لنین د اونیزې لپاره نږدې ۹۰ لیکنې او یادښتونه ولیکل. هغو مقالو به د اونیزې سیاسي کرښه، ایدئولوژیکه منځپانګه او بلشویکي بهیر ټاکلو. لنین د رهبر او د اونیزې د مسوول مدیر په توګه ډېر زیات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار تر سره کړ. هغه به د خپرېدلو وړ مطالب ایډیټول او اصولو او ګوندي روحیې ته وفادار و. لنین به د مهمو تیوریکو مسایلو په دقت سره څرګندولو برسېره د انقلابي غورځنګ مسایل روښانول.

تحریریه پلاوي سره به په دوامدار ډول د و. و. ورروفسکی. ا. و. لونشچارسنکي لخوا مرسته کېدله او م. س. اولمینسنکي، ن، ک. کروپسکایا، و.م. والیچکینا او و.ا. کارپینسکیبه د لیکلو په کار کې ډېره ونډه اخیستله. دې اونیزې په روسیې کې د کارګرې طبقې له غورځنګ سره ډېرې نژدې اړیکی لرلې. د هغو کارګرانو مقالې او نور موضوعات به یې خپرول، چې په مستقیم ډول یې په انقلابي غورځنګ کې ګډون لاره. و.د. بونخ بوریویش، س. ا. ګوسیف، او ا. ی. اولیانوا ـ ایلی زاروا په روسیې کې د مقالو د راټولو او ژنیو ته د لېږلو دنده په غاړه لرله او ن. ک. کروپسکایا او ل.ا. فوتویا په روسیې کې د لوستونکو او د ګوند د سازمانونو د اړیکو مسوولان ول.

پرولتاري په چټکی سره د روسیې د کارګری طبقې د غورځنګ او نړیوالو پېښو په اړه غبرګون ښکاره کاوه. بې له ځنډه به د منشویکانو او نورو اپورتونیستو او رویزیونیستو عناصرو په وړاندې جنګېدله.

دې اونیزې د ګوند د دریمی کنګرې د پرېکړو د تبلیغ لپاره ډېر کارونه تر سره کړل او د بلشویکانو په تشکیلاتي او ایدیولوژیک وحدت کی یې څرګند رول ولوباوه. دا د روسیې د سوسیال دیموکراتانو یوازینی ورځپانه وه، چې تل یې د انقلابي مارکسیزم څخه ملاتړ کاوه او په روسیې کې یې د پرمختګ په لور د انقلاب اصولي مسئلې ارزولی. د ۱۹۰۵ کال د پېښو په اړه یې د بشپړو اطلاعاتو په ورکولو سره پراخې زیارکښه ولسي پرګنې د انقلاب د بریا لپاره مبارزې ته وهڅولې.

پرولتاري ورځپاڼې د روسیې په سوسیال دموکراته سازمانونو زیات نفوذ لاره، تر دې پورې، چې د لنین ځینې مقالې به د بلشویکو ورځپاڼو لخوا بیا بیا چاپېدلې او د جزوې په توګه به خپرېدلی.

وروسته له هغه چې لنین د ۱۹۰۵م د نومبر په پیل کې روسیې ته سفر وکړ، لږه موده وروسته د پرولتاري خپرېدل بند شول. وروستي دوې ګڼې (۲۵مه او ۲۶مه ګڼه) د و. و. وورروفسکي تر مدیریت لاندې خپرې شوې، خو لنین هم د دې دوو ګڼو لپاره یو شمېر لیکنې وکړې، کومې چې له ژنیو څخه د ده له وتلو وروسته خپرې شوې.

[٦] دا اصطلاح په اصلي روسي منابعو کې اشتباهاً Ramkakh (دقالبونو په معنی) د Ramanak پر ځای د کیسو په (معنی) چاپ شوې ده.

[٧] د Novaza Zhizn خپرونې په ۱۲ مو او ۱۳ مو ګڼو کې د ۱۹۰۵م کال په نوامبر کې د ن لنین په امضا چاپ شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو مشهورولوبغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي، چې له مړښته کانگی ورځي او نه به د هغو «له لس زرو پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي، چې د خپل بدن د وازگو د خوسا کېدلو څخه کړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسگونو میلیونونو زیارکښانو - دا د هېوادگلانو، دا د هېواد ځواک او دا د هېواد راتلونکي - په چوپړکې به وي.

سپیند
خپرندویه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library